

Onur Sivritaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.03.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Kayseri'nin Bünyan ilçesinde dünyaya geldi.Orta okul ve lise yıllarında tiyatro,şiiir gibi uğraşlarla ilgilenen şair Üniversite dönemini Felsefe okudu.

Acı payı

Her nesneye bir acı payı düşer hayatta
Sebepsiz ölümlerin üzerine
Anne feryadı gibi
Bir dua okunur göğre
Helal olur haklar
Her parçaya bir bela payı böler hayat
Babanın susuşları gibi
Toprak atılır üzerine
Ölüm bana da helal olur şimdi
Henüz hiç dokunamamışken anneme

Onur Sivritaş

Acıyıda Özler İnsan

Öyle deme acıyı da özler insan.
Kaybedişlere alışır
Vedasız gidişler ile yoğurur aciz kalbini.

Öyle deme yorgunluğu da özler insan.
Her kalabalık anlatır
Asıl yalnızlar bilir dostun kıymetini
İnsanları tanıyqnlarda yalnız olanlar değil mi?

Öyle deme sevgisizliği mum gibi.
İşte onu deme
Bir tek sevgisiz yaşamaz insan

Onur Sivritaş

Adın kıyametimdir

Her Şey biraz dönük
Kalbim ve gençlik

Her Şey biraz güneş
Ben ve sen
Yere tkrdgm yaralarım

Herkes biraz sen
Ve ben yoksun
Ve ben senden yoksun

Son mehtap görülürse ufukta
Korkma fısıldarım ben
GeememiŐsen gönülden
Ben tutarım yüreğinden
Sonra son mektup yazılırsa yüreğinden yüreğime
Ait olduğum yerde bulunmazsa güneş
Ay'lada yaŐarım ben
Ne senden yoksun
Ne de senle var olan.

Onur Sivritaş

Anlaşamıyoruz

Yürüyerek geçiyor boynundan, endam düşmeyen insanlarımız.
Akıllarıyla çizdikleri hayal onları havalı gösteriyor. Geçip gidiyorlar gözümün önünden.
Ben ise o insanların zerresine erişemiyorum.
Onlar bir martının denizlere sevdası gibi
Yada parçalayıp duran iç sesime denk oluyorlar.
Ben onların gölgesine ışık bile tutamıyorum.
Yüksek yada alçak, metrelerce uzak var aramızda,yüz yüze baksak da. Ben sizi sadece seviyorum, lakin kelimelerim yetişemiyor sizin boyunuza.
Anlaşamıyoruz..

Onur Sivritaş

Anlatılmaz

Anlatılmaz,
anlatılırsa yaşanılmaz bir duygu bu
Söylemek imkansız
Sen gel..
Gel yinede tut elimden
Tut öylesine..
Tut ki karanlığın karanlığına düşmeyelim.
Yalanın hilafı onlarda kalsın
Sen öyle gel

Gel ki ölümün ölümünü görmeyelim
Kapama gözlerini ölme
Gitme,ölme ve doğma
Olduğun gibi değil
Seni sevdiğim gibi gel
Anlatamam,
anlatılırsam yaşanılmazam

Onur Sivritaş

Anne Gibi

Yağmura ahenk kokunu duyuyorum burnumda
Duyuyorum seni bir anne gibi
Gözlerim, alev gözlerim
Bakıyor pencereimin eşsiz köşesinden göğe
Görüyorum seni bir anne gibi
Sesini sesime denk düşürüyorum
Aklım karanlığa bir mezar gibi
Şarkı gibi,
Söylüyorum seni bir anne gibi
Dağa, toprağa, mezara düşüyor aklım
Ölüyorum sana bir anne gibi

Onur Sivritaş

Aynamdaki Sen

Mevlana'sını arayan şems misali bir arayış
Arayış her hücre de
Her hücre bir besmele
Sen çaresizliğimde çarem,Kimsesizliğimde kimsem
Sen her nefesimde ki sonsuz aşk...

Onur Sivritaş

Balkon

Kanımda bir heyecan var.
Hiç durmuyor kalp atışlarım.
Seni gördüm ya balkonda
Bugün bayram mıdır
Yoksa kopan bir fırtına mı avuçlarımda.

Bu saati ezberledim
Hep bu vakit geçeceğim bu sokaktan

Görünce bakamadım saygımdan
Seni gördüm ya balkonda
Sahi biz neyiz bu masalda?

Onur Sivritaş

Bazanların içinde üç çeşme

Bazan olur,
Görünmez ne taraftan taraf
Ne karanlık altında kuyu.
Adımız insan olabilir,
Fakat yüzlerimiz benzer insana
İçimiz dışımız kabuk..
Donuk,yırtık
Şevdalanan yüreklerimiz hep kırık
Ölmek için geldiğimiz dünya
Çırpınarak toprağına çizik..

Bazan olur,
Aşk da bir buruk
Aşk da heybeli
İçinde yara taşıdığım bir,
Çiçek bahçesidir aşk

Bazan olur
Suyun adı olur saflık,
Yanımda tozlu sayfa
Sırtım da katık..
Çamur bağlamış parmaklarım
İnsanlara yanık!

Bazan, bazan olur sevgilim.
İçim dışım hep adın.
Gönlün gibi suya benzer salın
Denizler kadar berrak,yüzün gibi alın
Adın..
Son bulan her pencere gibi
Kirlenilmeye mahsus,sözüm gibi çalım.

Bazan olur
Su gider
Sen gidersin
Gönlüne düşmüş sevgili
Bir garip çocuk.
Bilirim adı sende giz
Bir bilmece saklı,bende sız.
Biraz o adam biraz da biz
Salına salına gider yapraklar..

Bazan olur,
Kuş ölür
Ölür insanlar..
Anne feryadı ile kana bulanmış
Bir mendil.
İçine gözyaşların bulanmış.
Alıp koklamak o adama kız
Bana da ağlayan iki çeşme göz..

Onur Sivritaş

Beni bir kere vurdular

Beni bir kere vurdular.
Katilim belirsiz,
Geceydi
Hüzün dolu yağmur yoktu.
Namazım yer altında, sessiz kılındı

Beni bir kere vurdular
Katilimin haberi yoktu
Vuruluşum şiddetsizdi
Sessiz isyanlar yankılanıyordu gökte.
Bana bir kelime verdiler
Ben o kelimedenden denizler ürettim,
Deryalar aştım,
Sana karıştım,
Aşk ile yandım.
Namazımı arşınladılar,
Ben yer altındaydım.
Benden ne yerin haberi vardı
Ne insanların.

Yağmurun zerresi düşmedi toprağıma
Ben ıslandım,
Yağmurun haberi olmadı.

Beni bir kere vurdular
Karım bilmedi,
Katilim bilmedi,
Kalbim bir dağın arkasında
Gizli bir odanın
Gizli bir gümüş kutusunda saklandı.
Sözlerimi harf harf ayırdılar
Bir beşikte salladı, sakladılar,
Ama ben hiç avunmadım.

Beni bir kere vurdular
Ben yıllarca bir kutuda saklandım.
Harp sırasında üstüne
Üç arşın atladılar,
Kalbimin ince sızısını bulamadılar.

Beni bir kere vurdular
Gözlerim gecelerinize mızrap oldu,
Vurulan bendim
Ölen cihan oldu..

Onur Sivritaş

Bilinmez

Bilinmez
bir cüce insan
Biraz şöhret
Bir kıvılcım içinde
Görünen ateş tutkusu
Kabının içine sığmayan
Bir kalp
Korkusu kabın kendi olan bir insan
Kalbin içinde ki insan
Korkar insanın içinde ki kalpten
Bir kütüphane gibi
Sararınca çıkar açığa
Bir zayıf tohum
Biraz da faniliyet.

Onur Sivritaş

Bu güzellik niyedir

Gökyüzüne bıraktığım yıldızların
Işığı ehrene mi düştü sevgilim
Nedir bu güzelliğin
Melul gözlerin benim karamsarlığımda mı
Yıkanır.
ondan mıdır bu gözlerin siyahlığı
Bir kuş iz göğe
Çocuklar gibi şen olsun
Bir kuş yavrum
Sonum gibi ufukda olsun
Saçların benim dumanımdan mı dır salınır?
Geceleri bu kadar sitemim
Sende bir güzellik mi yaratır.

Onur Sivritaş

Dilsiz Bacı

Ruhun on katı derinde
Bazı insanlara meyil vermişim
O denli gizli sevdalarım var
Ben dahi bilmemişim
Uydurma sözler ile
Kapıma gelen dilsiz bacı
Sordum içime
Ne haber var
Ne gül seven de
Ruhun en diplerine bakabildim de
Ne aşk var bende
Ne ruh kalmış dipler de.

Sen söyle şimdi dilsiz bacı
Uydurmuş dilsizlik de benden mi gelir?

Onur Sivritaş

Fazla Mana

Fazla mânâ yükledik
Hiç bir şeyi aramaya değecek bir yaşam değil bu
İğnemizi kaybettik
Tur dağlarına bulaştık
Oysa bir takım işlerimizi halledip
Gidecektik...

Onur Sivritaş

Gitmeyiver'sen olur mu?

Mezar birden irkildi
Taşlar parçalandı
Dünyanın farklı bir örtüsü varmış
Gidince sen anladım

Her şey griye dönük
Donuk sayfalar
Kalemlerin bile kifayetsiz olduğunu
Gidince sen anladım

Bedelsiz ihanetti
Kaygısız yuvada
Göğsü büyük insanda
Beton duvarların insanı boğan bir yapı olduğunu
Sen gidince anladım

Dünya farklı bir ihanetin adıymış
Bir insan bensiz
Birişi benzersiz bir acıdaymış
Soğuk denen şeyin o insanı vurmadığını
Sen gidince anladım

Biz yalnızların tahtındaydık
Ne gerek vardı bizi alıp kaldırmaya
Söylerken yüzüne baktım
Geri döndürme oraya
Benim her dönüşüm sana imiş
Sen gidince anladım

Gitmeyiver'sen olur mu?

Onur Sivritaş

Güneş Yüzü

Burası çok soğuyor her geçen gün.
Özlemin bize güneş yüzü göstermiyor.
Nasıl olacak sensiz?
Her şeyi hesaplayan kalbim,
bunu es geçmiş.
Yokluğuna bir yorgan çeksem,
ısınır mı yüreğim sensiz..

Onur Sivritaş

İçimde sen var

Bana ulaşmaya çalışma!
Uzağım ben her insana.
Ne kadar sevda dolu olsam da,
Dünyanın dibine dibine şiirlerim var.

Sonu olmayan dünyam,
İçine sızı atılmışcasına olmayan yaram.
Boş gözükse de bakışlarım..
İçinde.
Dünyanın içinde dünyası olan bir insanım var.

Sakin boş dert deme,
Filizlenir o an da iki kelime
Acıyan içim dönüşür dikene
Nasılsın sorusuna "İçimde sen var" diye cevaplarım var

Onur Sivritaş

Kayboluş

Su topraęa dūřer
Ve onda kaybolur

Odun ateşe girer
Ve onda kaybolur

şeker ayda
Tuz yemek de

İnsanların garibine gider
Laflarında kaybolur
Deli derler adına;
Ben sende kaybolurum

Onur Sivritaş

Kendime kızgın

Ben kaçamadım senden
İnsana küstüm
Ben seçemedim senden
Bırakıp yalnızlığa sevda türküsünü
Engin denizler gezdim
Ben gidemedim senden
Sonsuz derinlik evimin karanlığında
Ne sevda türküleri yazdım
Ben diyemedim sana
Kendi dünyamda kendime kızdım

Onur Sivritaş

Kuzu önünde düş

Bugün de bağrına basmıyor şu dünya beni
Körpe insanların elinde kayboluyor gidiyorum
Sesleniyorum durun diye
Kimse yaramı sarmıyor beni.

Kuzunun önüne düştü bir düş
Gökyüzü hafif yağmur yeni başlamış
Ne garibine gidiyordur şimdi
Güneş kıskanıyor karanlığı

Onur Sivritaş

Nedense içimde Hep Acı Var

Artık koşamıyorum.
Artık konuşmak da gelmiyor içimden.
Kırlar yok.
Kırlarda açan sarı çiçekler de.
Tüm bu artıkların arda kalanında yaşıyorum.
Günden güne eksilmenin verdiği acıdan başka hiç bir şeyim yok.
İyiğim demenin zorluğu
Kötüyüm demenin hissiyatı
Aslında her yere gidebilecekken
Hiç bir yere gidememe imkansızlığı beni benden alıyor.
Çırpındıkça batmıyorum,
Çünkü çırpınamayacak kadar güçsüzüm
İnsanların sesine hem muhtaç hem de acı duyuyorum.
Sonunu bildiğim her şeye koşuyorum
Sonu olmayan şeyler acıyı temsil ediyor
Duvarlara ihtiyacım varken boğuluyorum
Şevgiye açken yalnız kalmak istiyorum
Ölmeyi iple çekerken ölümsüzlüğün verdiği zevke de müsaitim.
Kafam karışık olmayacak kadar dolu
Kitap rahlarında taşlar var
Nedense içimde hep acı var.

Onur Sivritaş

Rahatlı Rahat Vermiyor

Rahatlık rahat vermiyor bazende
Her olay ilginç derece de
İğne misali batan hayatlarımız var
İnsan olup giren her deliğe
Bazenlerin içinde kaybolmak denilen zamanlarımız var

İçimize değen garip kırıntılar bize güneş yüzü göstermiyor.
Ne mutlak zamanımız var
Ne sevdalıyız
Ne imkanımız var
Ne uzağımız

Birini bilmeyenden,
Önünü görmeyene.
Zamansıza meyil edenden,
Keşke yüzü görmeyene kadar
Ummansız sevda içindeyiz
Zenginlik nedir bilmeden..

Onur Sivritaş

Rüya İmiş

Bazen dünyanın ahenkli tarafına uyanıyorum
Yüzüm yastığa değince
Koşabildiğimi farkedişlerim
İnsanın insan olduğu toplumlara
İnsansız da açabilen çiçeklere
Tek taraflı ve acısız yaşanan sevdalara
Açlığın uğramadığı
Zengin yada fakir denen farkın olmadığı
Daha yaşanabilir bir dünyaya uyanıyorum
Sonra uyanınca anlıyorum
Rüya imiş..

Onur Sivritaş

Sen Anlat

Yüzümde öylesine bir yorgunluk var
Sirt çantamda sırtlamışım gibi hayatı
Melul gözlerim hep uzaklarda
Nedense sevdam hep doruklarda

Derdim yüreğimde,yüreğim ellerimde
Ağzım kilit gibi suskunlarda
Nedense sevdam hep doruklarda

Dilim bir gün konuşursa hakkın rivayetini
Sen açma derdinin kifayetini
Kalemim kırılırsa sevda merhametimi
Sen anlat,
Kalbimin hikayesini

Onur Sivritaş

Senin yolun

İçimde düğümlenen şu acı
Anlatır bazı sevdaları.
Çetin ve hür ormanlara,
Bağırır gibi nasıl beklediğimi.

İçimde yaşattım seni.
Nasıl benden alıp sana verdiğim
Hatıra ve mısralarımda nefes verdiğimi.
Anlatır garip yüreklerin buruk acısı.

Dinmeyen, paslanmaz bir acı bu.
Geçmenin ve geçmişin verdiği
Her acı bir mazi yaratır hatıramda.
Kalmış işte..
Yüzsüz insanların özünde ki iyilikler gibi,
derin sularda bulursun.
Senin sevda yolunda,
Dünyaya nasıl veda ettiğimi..

Onur Sivritaş

Sesin sessizliği

Bir vücuda sahip olmayan benliklerim var
Biraz samimi eklenmiş üzerine
Az biraz bulutumsu vefalardan koydum
Sokak lambasına inat
Bir yorgan gibi sardım çetrefilli karanlığı
Birin çehresine değdi afilli dağlarım

Anlamak zor ama rüyadan uyanmak değil
Karanlık aydınlatmak kolay
Sen hiç uçan martının rüzgar göremeyen kanadı oldun mu?

Toprak sanıp inandım
Çamura çığa
Sen hiç yüksek oldun mu
Alçak güneşin hasretiyle dona.

Ey sona.
Sana seslenirken çığlık ta
Görmemişken bağırdık ta
Yanında iken su gibiyiz
Öylesine sessiz öylesine sırılsıklam

Peki sen hiç sesin sessizliğine bağırdın mı?

Onur Sivritaş

Son Őir

Nasıl söylerim adını
Kıyametim gibi saklıyorum
Bir yalan tutturmuŐum
Beni seviyor diye haykırıyorum

Nasıl gidiyor..
Bensiz dar mı oralar?
Bilirim susuz iek bile büyüyor
Adını haykırdığım zaman

Ne çok izledim seni
Umut arayan insanın suya baktığı gibi
Bu nedir neye yarar bilmeden
lme yazdığım son Őir gibi..

Onur Sivritaş

Sözüm

Anlatamıyorum yüreğimden geçen..
Cümleler dökülse kağıda
Bin parçaya bölünür kağıt
Her parçası yara
Her parçası kan..

Yüreğimden okuduğum
Dilimle sayfaları çevirdiğim.

Söz beni bölen, parçalayan
Düşman sevindiren, dost ağlatan.

Ah söz..
Bulursan vücudumda yeni bir yara yeri
Gel kon oraya, ben "yara" yaşar, içerim..

Ah söz
Bir sen gel, bir de o
Yolunuz aşk olsun
Mekanınız ben..

Onur Sivritaş

Umudumla Vatansın

Akşam olunca açılan yarasın,
Pervasız ölüme koştüğüm bir hatırasın.
Ne ana ne yar sancısı,
Varlığınla var umudumla vatansın.

Sabah olunca ezan sesleri,
Sabah olunca koğuş kalk iniltileri.
Dilimde ayrılık heceleri
Gönlümde yağın yağmur,
Kalbim de bir acı izdirapsın.

Onur Sivritaş

Unuttuk

Ne için geldiğimizi unuttur gibiyiz...
Sahi...
Biz neden geldik?
Unuttuk çoktan, görmeyi bilenlerimizi kaldı
Gerisi sürünmekte...
Siğamadık koca dünyaya
Herkes birbirini itmekte...

Onur Sivritaş

Var gibi

Uzaklar
sadece sen varsın diye var gibi..

Onur Sivritaş

Yalnızlık Yaşamanın Bahanesi

Yoksulluk yaşamının bahanesiydi
Bir bahaneydi yalnızlık
Veda ederken yaşama değil
Yalnızlığa veda ediyorum..

Ey sonbahar şimdi seninle kim konuşur
Peki yıldızlarla,akşamlarla,duvarlarla
Veda ediyorum sizlere ve diyorum ki:
Yaşamak bahaneydi...

Onur Sivritaş

Yazık nasıl

Nasıl bilsin insan kendini?
Uçurumun eşiğine her varışında;
Çıkan hayal-i rutiyelerinde gezindiniz
Yükümlü altında ezilirken ,
Gülümsemeye açken çıkar gibi yaptığınız umutlarla
Sigarasını yudumladı.
Yaşadığı her aşk da adınızı andı.
Yardım dilenen yüreklerimiz ile karşı konulmayan
Sevdasına bir engel önünde durduk.
Bir insan nasıl bilsin kendini..
Değil midir diğer tüm insanlar anlatır insanın kendisini?

Onur Sivritaş

Yüreğime Dair...

#Çocukluğum mu?
Hayal kırıklığı Lunaparkı...

#3 tarafı sıkıntılarla çevrili Yara parçası...

#İnsanların yanı o kadar kalabalık ki bana yer kalmamış...

#Uzak kalalım..
Ne kaybederim ki yalnızlığımdan

#İNŞA eden ALLAH

Onur Sivritaş